

наго заради това нѣщо. Заради това, съгласно съ ваше предложеніе, и мы, величіемъ нашего изволенія, утвърждаваме упомянутого нашего брата и соепископа въ той священническій чинъ, въ който е турень вещь отъ васъ.“ И пакъ онъ продължава: „За нужно находиме да съвѣтуваме вашето братство да ся покорявате безпрекословно избранному отъ васъ какво-то въ това, що ся относи до църковный чинъ и до правого ученіе, така исто и во всичко друго, що не противорѣчи на каноническы правила, за да може вашата покорность да докаже, що ваша любовь го избрала послѣ ваше здраво разсужденіе.“ 11). Такво исто избраніе быде и съ Епископа Льва, когато соборъ Охридскій избра изъ средъ себе си Льва за Архіепископа Охридскаго, то истый Григорій Папа написа на Льва едно писмо, въ което изъяви онъ своѣхъ радость за избраніе-тому во архіепископа Охридскаго съ съгласіе на всичкій Соборъ и съ съизволеніе князя 12), по обычай пратилъ му и омофоръ. Онъ писалъ е Льву: „Като пріяхъ извѣстіе отъ наши братія и соепископы, че вы сте призваны на священноначалническо мѣсто съ единодушно на всичкій Соборъ съгласіе и съ воля Свѣтлѣйшаго Князя, мы съ велика радость воздадохмѣ благодареніе Богу Създателю нашему, и исто каквото братство твое, и мы такожде во всичко имъ съчувствуваме и молиме Всемогушаго Бога, да бы Онъ

---

11) Epistol. Papas Grig. liber. IV, Epist. VII.

12) Неизвѣстно тука ни име, ни мѣстопребываніе князя. но правдоподобно може да кажеме, що Юстиніанъ, какъ Славяннѣхъ родомъ, изъ вышензброеннѣхъ области варварски, или, подобрь да кажеме, Славянски, съставилъ е Охридско Княжество, и гражданскій управитель Охридскій былъ е князь на Варварытъ или Славяннѣхъ въ Цариградска Държава въ нѣкоя зависимость отъ Цариградскій Престолъ. И Акумъ въ Юстиніаново врѣме ся наричалъ: ὁ τοῦ 'Δλωρίκου βασιλεὺς 'Αχούμ, ὁ Ὄννος. Cedrin T. 1, pag. 293.— Желателно е да ся заематъ ученѣхъ съ тсѣй нашъ намекъ (насокъ).